

24 שעות עס ארתה קיט הפנתר השחור מחוץ לסוגר

(ראה שער)

אני ריץ לרופא, האשה המגרה ביותר בעולם כלל לא מגרה אותי! התלונן אחד ממקבלי פניה של הברנית הכושית ארתה קיט, שעה שהגיעה השבוע בשעת לילה מאוחרת לשדה התעופה בלוד.

לבושה בשמלה צהובה, חבושה כובע עשוי כפתורי צדף שחורים, כשעל ידה מטען כבד של צמידי זהב ויהלום ענק, קיבלה ארתה את מקבלי פניה בשפע חיוכים. אולם היא גרמה כמעט אכזבה לרבים. האשה המגרה ביותר בעולם, האש שבקרה כפי שמכנים אותה, נראתה יותר כקרח מאשר כאש.

אין הרבה מן המיניות הנשית בהופעתה החיצונית. היא נמכת קומה, פניה חדים, אפה רחב מאוד ומצחה רחב, כמעט קרה. היא אינה משתמשת בשום איפור או צבע. אולם כשהיא זוקפת את אישונה השחורים כמעט עד מצחה ומתחילה לדבר, לא חשוב מה, כמעט קשה לעמוד במחיצתה. ארתה עצמה אינה יכולה לעזור הרבה בפתרון סוד זה. אומרת היא: „אינני יכולה לקחת את המין ברצינות, אינני נשואה עדיין. מעולם לא חשבתי את עצמי למינית ואינני מנסה להיות, מה כל העסק הזה בכלל?“

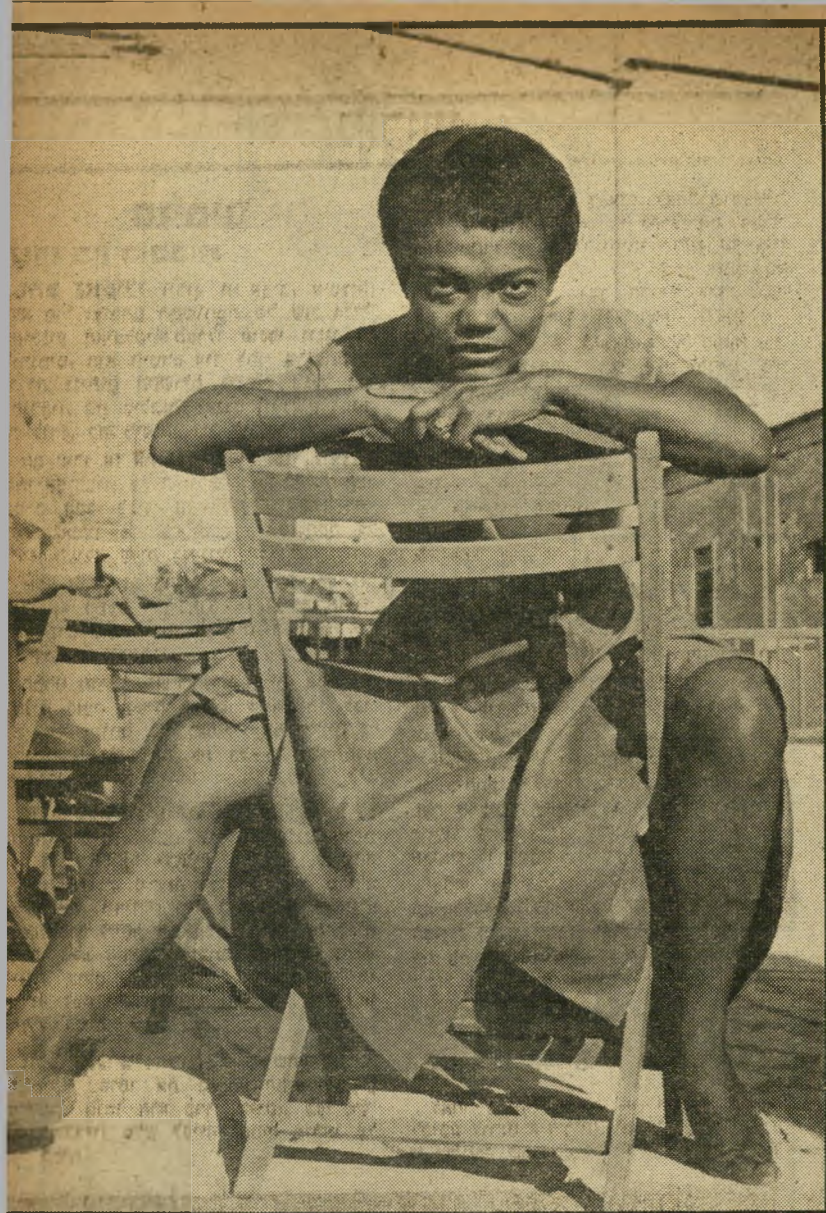
כששואלים אותה על דעותיהם והגדרותיהם של אישים כארוסון וולס, היא עונה כמעט בכעס: „שטויות, הם רק ילדים!“

זהו המיוחד שבאשה ארתה קיט. היא איננה גסה או המונית. היא עדינה, לפעמים מתפנקת. לפעמים מתחצפת. קשה לתהות על קנקנה. אישיותה, כמו קורות חייה, היא פקעת תסככות וניגודים משונים. לרגע היא יכולה להיות עייפה ודוחה. לא איכפת לה מכל העולם, היא עלולה או לגרש את כל מי שבא לבקרה, כולל עתונאים. וברגע שני היא הופכת להיות „אינני יכולה לבקר את מצבי הרוח שלי“, היא מתודה, „אני מביאה אנשים לידי אי נוחיות ולרוב הם אינם מבינים אותי.“

★ ★ ★

וגמה ביצתת לכן, יכולה לשמש הרפתקת האהבים שלה. בדרך כלל אין היא נראית בחברת גברים. אולם לאחרונה בילתה בפאריס בחברתו של בן מיליונרים אמריקאי צעיר. היא חשבה לבוא עמו ארצה, וכבר הוזמנו מקומות במלון ובמטוס עבור שניים. לפתע הגיעה טלגרמה: „אני באה לברד!“

גם עם הפסנתרן והמנצח שלה, איש הג'ז סנדי גולד שבא לפניה לארץ, הספיקה כבר

כמו בבית. על מרפסת בית-לפני בחוף הים בתל-אביב מרגישה ארתה קיט את עצמה כמו בבית, וישבת כפי שנוהגת לה, לאחר שהסירה את נעליה ותכשיטיה.

להסתכסך והוא אפילו לא בא לקבל את פניה. אולם ארתה אינה שטויה. היא נערה פיקחית ויש עמה תשובות מן המין על כל שאלה. היא פרוטסטנטית דתית ומתענינת מאד בפוליטיקה ובמיוחד בבציות הכושים. גם בסיורה היא מרבה לעקוב אחר המאבק לנשיאות. היא נהנית מחיים נוחים, חושבת ברצינות רבה על עצמה ועל הקריירה שלה. היא אוספת עתיקות, לומדת פילוסופיה, קוראת את אפלטון, איבסן ומקאבלי להנאתה ואוהבת להאזין לג'ז אפרו-קובני לבדה, בשעות לילה מאוחרות. לעיתים מתקבלת ההרגשה שארתה היא אשה בודדה, למרות כל הצלחתה ופירוטומה.

את היום הראשון לשהותה בארץ הקדישה לסיר קצר בתל-אביב. היא נהנתה במיוחד לשמוע את צלילי השפה העברית: „זה לגמרי לא כמו תורכית“, התפלאה. בשדה התעופה השמיעו לה העתונאים בליל בואה לארץ את השיר הבאנו שלוש עליכם.

היא קלטה אותו במהירות מפתיעה ומוזמזמת אותו מדי פעם בפעם. למחרת בואה, מיהרה לעלות בשערת הבוקר המוקדמות לירושלים, עצרה מדי פעם אר המכונית כדי להתבונן בנופים שמשכו את עיניה. בעיר עצמה סיירה רגלי, החל בשכונות הישנות ובסמטאות הצרות וכלה ברחובות העיר החדשה ובנייני המוסדות והכנסת. כאשר הראו לה את העיר העתיקה, לא יכלה ארתה לעצור בעד דמעותיה. אמרה היא לאחר הסיור: „אני מרגישה שמשוהו מתקתק אצלי בלב. זה קרה לי רק פעם אחת בחיים כשהייתי צעירה ובקרתי בפעם הראשונה ברומא. זה כמו בתניכ בדיוק.“

קשה היה להאמין שאשה רגשנית זו תופיע בעוד יומיים כפנתר המין בפני אלפי צופים נלהבים ותסעירים ממש.

ענבי הזקב. על ספה במלון דן מוצצת ארתה ענבים ישראליים. היא נתונה לשינויים תמידיים של מצבי רוח מנוגדים המתחלפים בקצב מהיר. ללא כל סיבה נראית לעין.

עתיקות למזכרת. בשוק הגרוטאות במחנה יהודה בירושלים, מתעכבת ארתה קיט לבחון ערימת גרוטאות ועתיקות של יהודי בוכרי זקן. היא חובבת עתיקות מכל הסוגים.